

یادداشت

ادامه از صفحه یک...

ریاست جمهوری هاشمی رفسنجانی پرداخته است؛اتفاقی مبتنی بر حذف تصویر شهدا از توبان تهران -قم و جایگزینی بلبوردهای تبلیغاتی که ده نمکی آن را اقامی در جهت پرت کردن حواس از آرمان‌های شهدا می‌داند. متن نوشتار مسعود ده نمکی را بخوانید:
بعد از رحلت حضرت امام (ره) کشور در فضایی حزن‌انگیز فرو رفت و تا ربیعین امام در سراسر کشور مراسم عزاداری و سوگوار ی برگزار شد و همه مردم در گیر برگزاری این مراسم بودند. به علت رحلت ایشان از برگزاری برنامه تجمعی که پیش از رحلت امام برنامه‌ریزی کرده بودیم و قصد داشتیم به سمت جماران حرکت کنیم و پیرو بحث مبارزاتی که حضرت امام در پیام قبول قطعنامه (ضرورت جنگ فقر و غنا و مسائل دیگر) تذکر داده بودند با ایشان تجدید بیعت داشته باشیم منصرف شدیم.

امیدوار بودیم ضربه از دست دادن این نعمت الهی، به جامعه که در مسیر فقرای فرهنگی پیش می‌رفت تلنگری بزند و موجب کندی آن حرکت شود، اما متأسفانه فضای تابستان بعد از رحلت حضرت امام با اتفاقات در حال وقوع، نشان می‌داد که حرکت خزنده فرهنگی، سیاسی و اجتماعی وی متفاوتی نسبت به ارزش‌ها و امام‌دابی و جنگ‌زدایی تشدید شده است. یکی از این اقدامات در زمان حیات حضرت امام حذف تابلوهای شهیدا در اتوبان قم- تهران بود. اعتراض ما به روزنامه‌ها کشیده شد. ژاندارمری کشور که آن زمان مسئول این اقدام بود، مجبور به پاسخ‌گویی شد و آن‌ها اعلام کردند که این اقدام براساس استفتا از حضرت امام صورت گرفته است. آن‌ها معتقد بودند که وجود این تابلوها موجب حواس پرتی راننده‌ها و وقوع تصادف می‌شود، ولی چرا پس از برداشتن تصاویر شهدا، به‌مرور «تابلوهای تبلیغاتی» را در اتوبان‌ها نصب کردند و کسی نکفت اینها باعث حواس پرتی راننده‌ها و تصادف می‌شود!

همان زمان که جنگ تمام شد زمزه‌هایی به اسم ایجاد فضای شاد و با نشاط و این شعار که، «مردم را بایزد از فضای آلوده‌نک جبهه و جنگ دور کرد» شروع شده بود و به نظر من این گونه اقدامات در همان راستا بود.

بعد از انتخاب آقای هاشمی رفسنجانی به ریاست جمهوری و انتصاب غلامحسین کرباسچی در شهرداری تهران، روند نامزدایی از دیوارها و معابر شهر جدی‌تر و در دایره‌ای وسیع‌تر، ادامه یافت. پاک کردن شعارهای جنگ از دیوارها و چاپ مقاله ضد جنگ در روزنامه اطلاعات آن هم سه ماه بعد از رحلت امام سسر آغاز سازماندهی یک حرکت جدید از طرف ما شد.

ما در کنار برگزاری تجمعات هفتگی خود، نیروهای داوطلب را سازماندهی کردیم تا شب‌ها به‌صورت گمش مוטوری در هر مکانی که شهرداری اقدام به پاک کردن شعارهای جنگ و انقلاب از دیوارها می‌کرد ما هم همان شعارها را با پیستوله و یا کلبشه و رنگ بنویسیم، چون بچه‌ها خط خوشی نداشتند، سعی کردیم این شعارها را روی کلبشه‌های فیلم‌های رادپولوژی طراحی و آن‌ها را بین بچه‌ها تقسیم کنیم، نیروهای این گروه از موتورسوارها را به دلایل امنیتی و حفاظتی از بین افرادی غیر از بچه‌های ظاهرکننده انتخاب می‌کردم تا کسی پی به هوششان نبرد. البته تأمین هزینه این حجم از رنگ و پیستوله هم خیلی سخت بود.

بعضی وقت‌ها کارشعارنویسی به چالش و درگیری کشیده می‌شد و نیروهای شهرداری با بچه‌ها درگیر می‌شدند و ما مجبور بودیم سوار بر موتور به آن منطقه شهرداری برویم و بچه‌ها را آزاد کنیم. این چالش بین ما و شهرداری و همچنین وجود رسانه‌هایی که به فضای نفی گتمتمان مقاومت و جنگ دامن می‌زدند موجب شد که دوباره تصمیم به برگزاری راهپیمایی‌های رسمی بگیریم.

در کنار مبارزه شبانه ما گاهی مطالبی انتقادی در بخش اخبار ویژه روزنامه‌های جمهوری و کیهان

آن زمان درج می‌شدند که «عدایه به اسم دفاع از ارزش‌ها با بی‌سلیغی و بدبختی روی دیوارها، شعارهای انقلابی می‌نویسند که این بی‌سلیغی باعث دل‌زگی مخاطب می‌شود.» در واقع این روزنامه‌ها خط بد دولت و شهرداری را نمی‌دیدند؛ ولی بدبختی ما را می‌دیدند. حالا سسوها یا عمداً متوجه نمی‌شدند که در کشور چه وارونگی فرهنگی دارد روی می‌دهد.

بهرام رادان به شبکه سه می‌آید؟

ایرنا: قرار است به زودی یک برنامه تلویزیونی در حوزه اتومبیلرانی در شبکه سه سیما تولید شود. این برنامه در مرحله طراحی است و کارگردانی آن بر عهده محمدفواد صفاریان پور است. در این برنامه مسابقه‌ای در حوزه اتومبیلرانی و موتورسواری با حضور هنرمندان، ورزشکاران و مردم برگزار خواهد شد. خبری مبنی بر حضور بهرام رادان در این برنامه در رسانه‌ها منتشر شد، اما او در برنامه حضور مستقیم نخواهد داشت. با توجه به اینکه رادان به تازگی سفیر طرح افزایش مهارت عمومی رانندگی کشور شده است، تنها بخش‌هایی از فعالیت این بازیگر در راستای ارتقای سطح رانندگی عموم مردم و رعایت هرچه بیشتر قانون بخش خواهد شد.

نمایش نقاشی‌های علی دلوند در خانه هنرمندان

مهر: نمایشگاه نقاشی‌های علی دلوند جمعه ۲۹ شهریور در گالری تابستان خانه هنرمندان ایران افتتاح می‌شود. علی دلوند دارای کارشناسی مجسمه‌سازی از دانشگاه هنر است، وی هم‌چنین موفقیت‌هایی در خشان اعم از دریافت جایزه تشویقی از دوسالانه تصویرگری نامبوک - کره جنوبی ۲۰۱۵، منتخب نمایشگاه دوسالانه تصویرگری قلم طلایی بنگراند - سرستان ۲۰۱۳، برگزیده ششمین دوسالانه تصویرگری تهران، برگزیده جشنواره بین‌المللی هنرهای تجسمی فجر در بخش تصویرسازی، برگزیده جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوان در بخش تصویرسازی و... را در کارنامه هنری خود دارد.

فرهنگ و هنر

Culture And Art

بهره برداری تاواسط ۹۹

حسن خلیل آبادی، عضو شورای شهر تهران در حاشیه بازدید از «خانه نیما یوشیج» و «خانه‌موزه سیمین و جلال» به مناسبت روز «شعر و ادب فارسی» که با همراهی محمدحواد حق شناس، دیگر عضو شورای شهر تهران انجام شد درباره وضعیت «خانه نیما یوشیج» اظهار کرد: سال ۹۶ که ابتدای کار شورای پنجم بود، خبری به دست ما رسید که خانه نیما از ثبت ملی خارج شده و در حال تبدیل به ساختمانی معمولی است. در بازدیدی که در ۲۶ دی‌ماه ۹۶ داشتیم، این خانه وضع اسفباری داشت. آن زمان خارج کردن این خانه از ثبت را منتفی کردند و دوستان مادر شهرداری توانستند با مالک ملک کنار بیایند. خانه نیما خریداری و برای بازسازی و مرمت در اختیار سازمان نوسازی قرار داده شد. آن‌شاهاله

این خانه یک باتوق فرهنگی و یکی از خانه‌موزه‌های فاخر تهران خواهد شد. او درباره زمان اجرایی شدن این پروژه نیز افزود: زمان را باید زیباسازی قول بدهد و ما مجری طرح نیستیم. آن‌شاه‌اله در یک‌سال آینده بازسازی شروع شود و امیدواریم اواسط ۹۹ به بهره‌برداری برسد.

خلیل آبادی همچنین درباره «خانه‌موزه

آخرین خبر از وضعیت «خانه نیما یوشیج»

خانه چهره‌های مهم ادبیات مرمت می‌شود

سیمین و جلال» که قرار بود باتوق فرهنگی شود، اظهار کرد: چند مراسم این‌جا برگزار شده که در حوزه شعر و فرهنگ بوده است، اما ما توقع داریم اصحاب فرهنگ خود این‌جا را محل گفت‌وگو و مراسم و بزرگداشت‌ها قرار بدهند. او درباره نظر گرفتن از خانواده‌های این نوسنده‌ها برای بازسازی خانه‌هایشان

سراج «وداع» را در برج میلاد سر می‌دهد

ایلنا:مدیرعامل برج میلاد از برگزاری سوگواره موسیقایی عاشورا در این مجموعه خبر داد و گفت: در ادامه اجرای کنسرت‌های فاخر برج میلاد و بعد از اجرای موفق ارکستر فیلارمونیک شهر تهران، این باربرج میلاد میزبان سوگواره موسیقایی عاشورا با اجرای حسام الدین سراج است.
مجتبی توسل گفت: امسال برج میلاد به روال هر ساله ویژه برنامه‌هایی را برای ایام محرم و صفر در نظر گرفته که اجرای این سوگواره موسیقایی از آن جمله است.
گفتنی است، کنسرت «وداع» به خوانندگی حسام‌الدین سراج و رهبری ارکستر توسط سیدمحمد میرزمانی از پنجم تا هفتم مهرماه و به صورت رایگان برگزار می‌شود.

سرود

پنجشنبه ۲۸ شهریور ۱۳۹۸
سال بیست و هشتم | شماره ۶۰۵۹
۱۹ سپتامبر ۱۹ | ۲۰۱۹ محرم ۱۴۴۱

مرمت تا پایان ۹۸

سید حمید موسوی، شهردار منطقه یک هم درباره «خانه نیما» گفت: ما امسال اردیبهشت‌ماه پس از چند سال موفق شدیم این‌جا را تملک کنیم. برج دو قرارداد را منعقد کردیم و برج سه‌خانه را تحویل گرفته و به سازمان زیباسازی دادیم. ملک ۵۵۸ مترمربع است و ۱۴۰ متر زیرنا دارد. ۱۳ و نیم میلیارد تومان ثمن معامله‌ بوده که پرداخت شده است. او خاطر نشان کرد: برای ما مهم است که هویت و معماری اثر حفظ شود و کم‌ترین تغییرات در معماری‌اش اتفاق بیفتد. در عین حال ایستایی و مقاوم‌سازی می‌هم مهم است، به همین دلیل طراحی ساختمان را به سازمان زیباسازی سپرده‌ایم تا با توجه به حافظه تاریخی مراجعان این خانه که در خاطرات خود آن را بیان کرده‌اند و همچنین وسایلی که احتمالاً از این خانواده باقی مانده این‌جا را تجهیز و مرمت کنند.

به گفته شهردار منطقه یک، سازمان زیباسازی سعی دارد این خانه تا پایان سال ۹۸ مرمت و بازسازی شود و در سال ۹۹ امکان بازدید از آن وجود داشته باشد.

نیز گفت: فرزند آقای نیما در ایران نیست و ما به او دسترسی نداریم. آقای جلال و خانم سیمین هم فرزندی نداشته‌اند. اگر کسی از بستگان آن‌ها باشد حتماً آن‌ها استفاده می‌کنیم. برخی از خانه‌موزه‌ها به‌دست خانواده‌هایشان اداره می‌شوند، مانند خانه شهید بهشتی یا سحابی، در اداره و طراحی، خانواده‌ها در اولویت ما هستند.

کارگردانی آریتا موگویی که از نیمه مردادماه روی پرده سینماها رفته است حدود سه میلیارد و ۱۰۸ میلیون تومان در ۱۶۶ سینما فروش داشته است. فیلم سینمایی «جانان» ساخته کامران قدکچیان با گذشت حدود شش هفته نمایش و اکنون با در اختیار داشتن سینماهای محدودی در تهران در مجموع ۲۵۴ میلیون تومان فروش داشته و ۳۴ هزار نفر آن را در ۹۳ سینما تماشا کرده‌اند. فیلم «قسم» به کارگردانی محسن تنابنده با در اختیار داشتن ۱۳۷ سینما نزدیک به دو و نیم میلیارد تومان فروش داشته است.

سریال

سه گانه پیتر جکسون در تلویزیون بلندتر است

سریال «ارباب حلقه‌ها» در راه

استودیو آمازون اعلام کرد که سریال «ارباب حلقه‌ها» در کشور نیوزیلند فیلم‌برداری می‌شود و ساخت آن نیز از شهر «اولکند» در ماه‌های آتی آغاز خواهد شد. چند ماه قبل اخباری مطرح شده بود که آمزون در حال رایزنی برای فیلم‌برداری در نیوزیلند - کشوری که پیتر جکسون سه گانه سینمایی «باب حلقه‌ها» و «هابیت» را در آن ساخته بود- است. ساخت این فیلم‌های سینمایی در این کشور باعث سرمایه‌گذاری بالا در نیوزیلند شده و میزان گردشگری در این کشور را به شدت افزایش داده است.
به گفته آمزون، مراحل پیش ساخت این سریال در حال حاضر آغاز شده است. جی دی پین و پاتریک مک کای، به عنوان تهیه کننده‌گان اجرایی و شو رائز در این سریال فعالیت خواهند کرد. جی‌ای بایونا کارگردان «دنیای ژوراسیک: سقوط پادشاهی» نیز قرار است دو قسمت ابتدایی از فصل اول این سریال را کارگردانی کند. سازندگان این سریال در مورد انتخاب نیوزیلند برای فیلم‌برداری گفتند: ما به دنبال مکانی بودیم که بتوانیم زیبایی‌های دوران کهن در عصر دوم میانه زمین را به تصویر بکشیم. می‌دانستیم که باید به دنبال یک مکان جادویی، با سواحل بکر، جنگل‌ها و کوه‌ها باشیم. به همین خاطر نیوزیلند را برای این سریال انتخاب کردیم. گفتنی است، سریال «ارباب حلقه‌ها» داستان‌هایی جدید از دنیای خلق شده توسط تالکین و کتاب «یران حلقه» او را روایت می‌کند.

نخستین تصویر از فیلم سینمایی «گورکن» به کارگردانی کاظم ملایی منتشر شد.

نقد فیلم

نگاهی به سینمایی «سرکوب» به انگیزه

حضور موفق در شبکه نمایش خانگی

حرکت از بوچی به بوچ

علی رفیعی وردنجانی / گروه فرهنگ‌و هنر
Rafieia91@yahoo.com

سرکوب، شکل باز یافت شده نمایش‌های «رضا گوران» در سینماست. در واقع مؤلف در این فرم خود آلمان‌های تئاتری را بر سینما ار جرح قرار داده است و این چنین می‌شود که ناسینما به معنای متضادش به وجود خواهد آمد.رضا گوران، کارگردان خوب تئاتر کشور،مان است که این خوب بودن را در اثر به اصطلاح سینمایی خود «سرکوب» نیز نشان داده است. این اثر جدای از آنکه فرم سینمایی ارائه نمی‌دهد، اندک فرصت سینمایی را از مخاطب سلب می‌کند. دوربین معلق روی کشتی مانده و تصویر بردار، علی تبریزی، جدای از خواسته‌های کارگردان، شکل وامانده‌ای از داستان به مخاطب ارائه کرده است. مخاطب در «سرکوب» همواره به بیرون از آپارتمان ارجاع داده می‌شود: پرویز و جمشید شخصیت‌های اساسی قصه هستند که مادر یک خانه آپارتمانی آشفته به طور غیرمعتول آن‌ها را روایت می‌کند. مسئله اساسی در فیلم‌نامه این اثر کشف می‌شود. فیلم‌نامه پر از جاعات به مردانی است که بدون چالش شخصیتی زنان یک خانه را افسرده کرده‌اند. دوست پرویز، جمشید هاشم‌پور، نه دوست خوبی است و نه مرد خوبی. هرزوی بودن دلیل بر متفاوت بودن نیست. داستان مخاطب را مدام به بیرون از آپارتمانی ارجاع می‌دهد که حتی دوربین حاضر نیست یک نمای لاگ‌شات از آن به تصویر بکشد.

سینما، زبان مشترک همه انسان‌های روی زمین است. سینمایی که جامعه خود را مجهول به تصویر بکشد، ناسینمای دوست‌ناشنی تاریخ است. به عنوان مثال در سالی که شاهد «سرکوب» سینمای ایران بودم، تنها یک نفر دیگر به تماشا نشسته بود. این موضوع تقاضی لذت درک نشدن تفکرات یک مؤلف در حوزه هنر است. «هنر» برای پردازش تفکر به گونه‌ای که درک و باور آن برای آحاد یک جامعه ساده باشد، به وجود آمده است. مادامی که ما با شعر مندرینته از ارائه تفکری قابل درک برای مخاطب فرار کنیم، نباید انتظار آشتی مخاطب را با سینما، داشته باشیم. ای بسا اندک مخاطبان ثابت سینمای ایران نه به خاطر پرده نقره‌ای بلکه به خاطر تفریح و فرار از روزمرگی‌ها، یا به سالن‌های تاریک سینما می‌گذارند. هنرمند به کسی گفته می‌شود که تفکراتش برای جامعه خود باور پذیر باشد.

عصری که گوران را نسبت به سایر کارگردانان فعال در حوزه زنان متمایز می‌کند، نگاه بیضایی وار به مسئله جنایت و مکافات است. شکل درگیری‌های زنانه و روایت مرگ پرویز و جمشید، مخاطب را شگفت‌زده نمی‌کند؛ اما برای کشف چرایی، وی را جذب خواهد کرد که متأسفانه در انتها گوران نشان می‌دهد اگر همه آلمان‌های سینمایی را از فیلم‌نامه بگیریم و آن را در یک بلک‌باکس سالن تئاتر اجرا کنیم، هیچ اتفاق بسدی برای ایده مرکزی رخ نخواهد داد و مخاطب دیگر با زواید دو کپاژ و تصویر رویه‌رو نمی‌شود. مسئله اساسی نگارنده با طرح موضوع «سرکوب» است. این اثر نگاه حمایت‌کننده‌ای نسبت به زنان جامعه ایرانی ندارد. هرگز زن یک جامعه ایرانی را به خوبی نشان نمی‌دهد. صرف این که ما برای طرح موضوع باصراحت بیان کنیم که یک خانواده به سختی زیر بار حرف زور یک مرد زندگی کرده‌اند، در سینما توصیف قابل قبولی نیست. دوم این که زنانی که مکر خود را در عدم بیان دانسته‌های یک واقعیت پنهان می‌کنند، ایدا شخصیت مادرانه یک جامعه ایرانی را ندارند. گرمیم و بازی متفاوت بسانان کوتری و پردیس احمدیه، به عنوان دو قطب غیرفعال یک خانه آشفته ایرانی، بر دغدغه‌های تئاتری کارگردان می‌افزاید و از بار سینمایی – واقعی یک اثر اجتماعی – دراماتیک کم می‌کند. از نظر اخلاقی و روان‌شناسی، آدم‌های یک قصه مادامی که با طرف دوم زندگی خود (پدر، مادر، همسر، فرزند و دوست) رویه‌رو نشوند، شخصیت را بروز نمی‌دهند. وانگیزی که زنان این خانه به رفتار بیمار گونه مادر، در برابر دوست پرویز و هنگام مکالمه با دیگران نشان می‌دهند، عمیقاً نمایشی است و شکل سینمایی – تالیستی را تخریب کرده است. «برگمان» در به‌نمایش گذاشتن تضاد اخلاقی – روانی شخصیت‌ها، استادانه رفتار کرده است. در «گره‌هاوتجوها» بیماری خواهر یک خانواده علاوه بر این که شخصیت‌های قصه را به‌طور کامل برای مخاطب موشکافی می‌کند، داستان را نیز رو به جلو حرکت می‌دهد. در این‌جا برداشت ضعیف گوران از چنین وضعیت مشابهی نشان می‌دهد که هنرمند نسبت به آنچه به مخاطب ارائه داده است، تعهد و مسئولیتی ندارد و تنها به صرف لذت و تفاوت است که هنرمندی را خرج می‌کند.

شکل روایت در «سرکوب»، از بوچی به بوچ می‌رسد. این واقعه زنگ خطری است برای سینمایی که کتابی از «داستایوفسکی» به دست جمشید هاشم‌پور داده تا خود را پشت چهره چنین نویسنده بزرگی پنهان کند. بوچ گرای مسئله هنر نیست؛ اما به‌طور ناخاسته می‌تواند پاسخ همه پرسش‌ش‌های به وجود آمده برای «سرکوب» باشد.